

ILPP2/443-741/08-4/AD

2008.11.10

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770) Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Spółka komandytowa, przedstawione we wniosku z dnia 7 sierpnia 2008 r. (data wpływu 13 sierpnia 2008 r.) uzupełnionym pismem z dnia 24 października 2008 r. (data wpływu 28 października 2008 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie wystawiania faktury VAT – jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 13 sierpnia 2008 r. został złożony ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie wystawiania faktury VAT. Wniosek uzupełniono pismem z dnia 24 października 2008 r. (data wpływu 28 października 2008 r.) o aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca prowadzi działalność w formie spółki osobowej prawa handlowego – spółka komandytowa, w której komplementariuszem jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W umowie spółki zapisano, że podmiot może korzystać w obrocie gospodarczym z nazwy skróconej „Nazwa własna... spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nazwa własna... sp.k.”. Zgodnie z art. 104 § 3 Kodeksu Spółek Handlowych – jeżeli komplementariuszem jest osoba prawna, firma spółki komandytowej powinna zawierać pełne brzmienie firmy (nazwy) tej osoby prawnej z dodatkowym oznaczeniem „spółka komandytowa”.

Ze względu na długą firmę (nazwę) nie wszyscy współpracujący z podmiotem kontrahenci, a także instytucje państwowe – w tym ZUS, mają możliwość w wykorzystywanych przez siebie programach komputerowych taką firmę zamieścić (pole na wpisanie nazwy firmy jest ograniczone pewną ilością znaków) i wówczas stosują ogólnie przyjęty w obrocie skrót „sp. z o.o.”.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy dopuszczalne jest przyjmowanie faktur i faktur korygujących do ewidencji i korzystania z prawa do odliczania podatku naliczonego, bez wystawiania not korygujących, zawierających skrót „sp. z o.o.” w spółce komandytowej, w której komplementariuszem jest osoba prawna (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością)?

Zdaniem Wnioskodawcy, zamieszczenie na otrzymywanych od kontrahentów fakturach skrótu w nazwie firmy nie powoduje, że faktura przestaje być dokumentem stanowiącym podstawę odliczenia podatku na niej naliczonego, ponieważ identyfikacja poprzez numer NIP, a także dane adresowe jest prawidłowa i bezsporna. Obowiązkowe dane, które powinna

zawierać faktura VAT, wymienione zostały w przepisie art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.) oraz w przepisie § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu przechowywania listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798 ze zm.). Zgodnie z ww. przepisami, podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5 oraz art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16. Ponadto, stosownie do § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Finansów, faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży powinna zawierać co najmniej:

- * imiona i nazwiska lub nazwy bądź nazwy skrócone sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy,
- * numery identyfikacji podatkowej sprzedawcy i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11 itd.

Skrót w piśmie oznacza skrócony zapis nazwy jednowyrazowej lub wielowyrazowej zbudowanej z jednej lub kilku liter. Sposób skracania nazw przewiduje jedynie Kodeks Spółek Handlowych, z tym, że skróty te dotyczą wyłącznie oznaczenia formy prawnej spółki (zamiast spółka komandytowa – sp.k., zamiast spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – sp. z o.o. itd.). Rozporządzenie przewidując możliwość używania skrótów nie wprowadza żadnych kryteriów jak skróty tworzyć, a także nie odsyła do innych dziedzin prawa (tutaj do przepisów k.s.h.). Prawo podatkowe stanowi autonomiczną gałąź prawa i tylko gdy znajduje się w nim wyraźne odwołanie do innych dziedzin prawa, możliwe jest stosowanie instytucji tam przewidzianych.

Zastosowanie skrótu nie powoduje błędu czy pomyłki, który powodowałby konieczność wystawienia noty korygującej. Zgodnie z § 16, 17 i 18 rozporządzenia ww. notę korygującą nabywca może wystawić, gdy faktura zawiera pomyłki dotyczące jakiegokolwiek informacji wiążącej się m.in.: ze sprzedawcą, nabywcą, oznaczeniem towaru lub usługi, z wyjątkiem pomyłek w pozycjach faktury określonych w § 9 ust. 1 pkt 5-12 cyt. rozporządzenia.

Zatem użycie w niniejszym przypadku skrótu – sp. z o.o. – na fakturze VAT określającej nabywcę będącego spółką komandytową, w której komplementariuszem jest osoba prawna, nie jest błędem i nie wymaga wystawienia not korygujących.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.), zwanej dalej ustawą, podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 2, 4 i 5 oraz art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.

Ogólne regulacje dotyczące danych, jakie powinny zawierać faktury zawarte są w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich

przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 95, poz. 798 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

Stosownie do regulacji § 8 ust. 1 rozporządzenia, zarejestrowani podatnicy jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej, wystawiają faktury oznaczone wyrazami "FAKTURA VAT".

Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia, faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży powinna zawierać co najmniej:

1. imiona i nazwiska lub nazwy bądź nazwy skrócone sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy;
2. numery identyfikacji podatkowej sprzedawcy i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11;
3. dzień, miesiąc i rok albo miesiąc i rok dokonania sprzedaży oraz datę wystawienia i numer kolejny faktury oznaczonej jako „FAKTURA VAT” podatnik może podać na fakturze miesiąc i rok dokonania sprzedaży w przypadku sprzedaży o charakterze ciągłym;
4. nazwę towaru lub usługi;
5. jednostkę miary i ilość sprzedanych towarów lub rodzaj wykonanych usług;
6. cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
7. wartość towarów lub wykonanych usług, których dotyczy sprzedaż, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
8. stawki podatku;
9. sumę wartości sprzedaży netto towarów lub wykonanych usług z podziałem na poszczególne stawki podatku i zwolnionych od podatku oraz niepodlegających opodatkowaniu;
10. kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto towarów (usług), z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;
11. wartość sprzedaży towarów lub wykonanych usług wraz z kwotą podatku (wartość sprzedaży brutto), z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku lub zwolnionych od podatku, lub niepodlegających opodatkowaniu;
12. kwotę należności ogółem wraz z należnym podatkiem, wyrażoną cyframi i słownie.

Zatem z treści § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia wynika jednoznacznie, iż faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży powinna zawierać m.in. nazwy bądź nazwy skrócone sprzedawcy i nabywcy.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681 ze zm.), podatnicy obowiązani są do dokonania zgłoszenia identyfikacyjnego; zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się jednokrotnie, bez względu na rodzaj oraz liczbę opłacanych przez podatnika podatków, formę opodatkowania, liczbę oraz rodzaje prowadzonej działalności gospodarczej oraz liczbę prowadzonych przedsiębiorstw.

Natomiast w myśl art. 5 ust. 3 ww. ustawy, zgłoszenie identyfikacyjne podatników niebędących osobami fizycznymi zawiera w szczególności pełną i skróconą nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, adres siedziby, numer identyfikacyjny REGON, organ rejestrowy lub ewidencyjny i numer nadany przez ten organ, wykaz rachunków bankowych, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych (...).

Stosownie do art. 96 ust. 1 ustawy, podmioty, o których mowa w art. 15, są obowiązane przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5 złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne (...).

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 2004 r. w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją podatników w zakresie podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 55, poz. 539 ze zm.) w § 1 określa wzór zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia (VAT-R). W części B1 tego zgłoszenia – Dane identyfikacyjne, w poz. 10 należy podać nazwę pełną, natomiast w poz. 11 nazwę skróconą podatnika.

Zaznaczyć należy, że dane dotyczące podatnika, znajdujące się na wystawianych na (przez) niego fakturach VAT, m.in. pełna lub skrócona nazwa firmy, winny być znane organom podatkowym, czyli muszą być zgodne z danymi podatnika, podanymi w zgłoszeniu rejestracyjnym VAT-R.

Reasumując, w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny oraz obowiązujący w tym zakresie stan prawny należy stwierdzić, że w sytuacji, gdy nazwa skrócona została wykazana w zgłoszeniu rejestracyjnym i jest znana organowi podatkowemu, to posługiwanie się zarówno nazwą pełną jak i nazwą skróconą firmy na fakturach wystawianych na (przez) Zainteresowanego jest prawidłowe. W związku z powyższym, Wnioskodawca nie ma obowiązku wystawiania not korygujących.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Poznaniu, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Lesznie, ul. Dekana 6, 64-100 Leszno.